

Lietuvių Tautos uždavinys ir Pareigos Pasauliui

Lietuvių Tauta yra Kūrybos Darbui reikalinga. O taip tik dabar. Tą reikėtų visai aiškiai atjausti ir suprasti. Ir neturėtų nei vienas pasibijoti, kad ji žus, kad kitos Tautos ją galės kuomet nors praryti. Bet reikėtų ir antrą dalyką pamatyti. Lietuvių Tauta turi uždavinį. Ir tik spręsdama tajį, ji išliks, ji bus Kūrybos saugojama ir tvirtinama. Lietuvių Tauta turi žmoniškumą auginti prigimtu ypatingumu. Tuomet ji išliks, kadangi ji sprendžia savo uždavinį ir vis daugiau reiškia Tautų santykiuose.

Berods ji yra maža. Todėl į ją ir visai neatsižiūrėta iki šiol. Todėl ji tūlų Europos galingųjų ir buvo pasmerkta naikinimui. Bet, kaip jau sakėme, apsireiškė tuo nesveikas, menkas Žmonių protas. Tauta yra pirm viso Dvasios Gyvybė. O toji negali būti nei didžia, nei maža. Jos apsireiškimas nėra ribotas. Ir tegali būti kliudomas kilnesnės Dvasios Galių.

Lietuvių Tauta yra davusi visoms kitoms Tautoms pavyzdį, kad galima išlaikyti savo savybę, kitiems ir baisiai spaudžiant, o tik neauginti nekantos prieš kitas. O šitas pavyzdys dar kuo daugiau turėtų šviesti nauju laiku. Jis dar nepastebimas kitų, kadangi kiti per daug gyvena nekanta ir mato kitus tokiais, kokie jie patys yra.

Lietuvių Tautos uždavinys todėl bus visuomet auginti pagrindines arijų ypatybes, tai esti auginti visa, kas Žmones padaro Kūrybos veiksmu žmoniškumo palaiminimui teikti visam Pasauliui. Tuo tad Lietuvių Tauta patvirtys savo būvį. Yra berods ir naudinga ginkluoties ir kardu ginties prieš gyvėdžius. Bet pasitikėti reikia ne tiek materinėmis jėgomis kaip Dvasios Gyvybe. Ją tyriausiai auginant, Tauta saugoma Kūrybos. Ir todėl niekumet nereikėtų griebties vylumi, pasalumu arba panašiomis priemonėmis, kurios yra vartojamos silpnųjų. Mes nesame silpni. Su mumis yra Kūrybos Galia.

Kūryba veda visas Tautas į aiškesnį buvimą. Negali ji Lietuvių Tautą atmesti, kurią ji per tiek vargų lig šiol išlaikiusi yra. Bet būtina, kad Lietuviai eitų tas Pareigas, kurias Kūryba jiems yra uždėjusi. Lietuviai turi daugiau negu kitos Tautos rūpinties Dvasios jėgų ir viso ko auginimu, kas gera, o daigais paslėpta Tautoj, kadangi jų Tauta paprastam žvilgiui yra maža.

Kaip ji save auginti turėtų, daug kartų jau pasakyta, o bus vis dar sakoma. Šišion pirm viso pastebėtina, kad labai svarbu jai naudoties tam ir santykiais su kitomis Tautomis. Seniau tosios bandė naikinti Lietuvių Tautą. Dabar jų jėgos turėtų tam derėti, ją tvitinti.

Aiškliai žiūrint, visai gerai matyti, kad pati Kūryba svetimų Tautų jėgas tam kaip tik naudoja. Bet ir Mes patys turime jas savo naudai vartoti. O tai šitaip.

Visam gerui, kurį kitos yra išauginusios, turim leisti mūsų jėgas žadinti. Ne taip, kad paskęstume kitų Tautų Gyvybėje, bet kad toji vien derėtų mums atsigauti. Patys turime dvasinius kitų Tautų vaisius pasirinkti, jais pasidžiaugti ir maitintis, pasilikdami, kas Mes. Bet pasirinkti vien tik, kas jų yra kilnaus, gero, sveiko. Negerumas ir nesveikumas jau jų savaime bus nešamas į mus. Paaugę tad ir patys vaisių atnešę, duokime iš savo ir jiems! O jeigu nieko dar neturėtume, parodykime nors, ką Mes gero iš Tėvų turime! Būkime Žmonės, kurie gali šviesti kitiems pavyzdžiu! Taip eisime tikrai savo šio laiko Pareigas. Pasaulis to laukia iš mūsų, ir visa Kūryba nori už tai mus palaiminti.

Ištrauka iš Vydūno "Europos Tautų santykiai" (Raštai, III tomas) Darbymetis, Nr.1, 1921, p.5-15

<https://raimundsbakutis.blogspot.lt/2014/05/lietuviu-tautos-uzdaviny-ir-pareigos.html>